

Dosarul nr. 1a-1018/22
Buiucani
1-18190637-02-1a-26052022

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător : Irina Păduraru

DECIZIE
În numele Legii

30 aprilie 2024
Chișinău

municipiul

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
în componența :
Președintele ședinței de judecată
Judecătorii
Bulhac

Marcel Juganari
Elena Cojocari și Ion

examinînd ordine de recurs, fără prezența părților la proces (*în temeiul modificărilor operate la art. 447 Cod de procedură penală prin Legea nr.245 din 31.07.2023, în vigoare 22.08.2023, Monitorul Oficial al R. Moldova, 104-110/447, 07.06.2003*), recursul inculpatului Boprđian Anatolie declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, în cauza penală de învinuire a lui,

Bordian Anatolie, născut la *****, originar din com. *****, r-1 Rezina, domiciliat mun. Chișinău str. *****, *****, de naționalitate moldovean, studii superioare, celibatar, angajat în câmpul muncii, în calitate de jurist la SC „Tracom” SA, supus militar, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 al. (1) Cod penal.

Termenii de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 08.10.2018 –17.12.2018;
Instanța de apel: 14.01.2019 – 06.03.2019;
Instanța de recurs: 27.05.2019 - 12.11.2019;
Instanța de apel, la rejudecare: 17.01.2020 – 07.10.2021;
Instanța de recurs: 21.12.2021 - 28.03.2022;
Instanța de apel, la rejudecare: 26.05.2022 – 30.04.2024.

Procedura înștiințării legal executată.

verificând legalitatea sentinței atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de apelant, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, a-

C O N S T A T A T :

Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, Bordian Anatolie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova.

S-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Bordian Anatolie, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal a RM, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală.

S-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea procurorului în Procuratura Anticorupție, Irina Gheorghiştean privind încasarea din contul lui Bordian Anatolie a cheltuielilor de judecată în sumă de 988,88 lei formate din salariul procurorului în mărime de 871,5 lei, salariul consultantului în mărime de 63,75 lei și consumabile 53,63 lei.

S-a supus confiscării speciale în folosul statului, contravaloarea în lei MD, suma de 3000 (trei mii) Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul inculpatului Bordian Anatolie în proprietatea statului.

*Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, la data de la 30 iunie 2008 ***** ***** ***** , a fost condamnat în Federația Rusă la 9 ani închisoare pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.131 alin. (2); art. 132 alin. (2) Cod penal al FR. În perioada anului 2012 ultimul a fost transferat în Republica Moldova pentru ispășirea pedepsei stabilite, în Penitenciarul nr. 18 din Brănești. În Federația Rusă, acesta fiind condamnat își ispășea pedeapsa împreună cu camaradul său, ***** , care este de asemenea originar din Ceadâr-Lunga. În perioada anului 2011 ***** , tatăl lui ***** , s-a adresat către Anatolie Bordian după o consultație juridică în vederea eliberării fiului său din locurile de detenție înainte de termen. În urma rezultatului pozitiv, acesta i-a propus lui ***** - tatăl lui ***** , să apeleze la serviciile lui Anatolie Bordian, pentru a-l elibera înainte de termen și pe fiul său. În ianuarie 2013, ***** a avut o întrevedere cu Bordian Anatolie, unde ultimul l-a asigurat pe ***** , precum că, va interveni față persoanele din cadrul instituțiilor de drept, procuratură, instanța de judecată asupra cărora a susținut că, are influență, în vederea eliberării a lui ***** ***** înainte de termen din locurile de detenție contra sumei de 3000 de euro, pretinse în acest sens. La care ***** i-a achitat din start suma de 3000 lei pentru a începe examinarea materialelor lui ***** ***** . Astfel, ***** a pregătit suma necesară și*

a trimis-o soției sale, ***** *****, care a și transmis banii în sumă de 3000 euro lui *****, unde acesta la rândul său i-a transmis-o lui Bordian Anatolie, care conform cursului BNM constituia 48 918,90 lei.

Prin acțiunile sale intenționate Bordian Anatolie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi, *pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că, are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

În ședința de judecată, inculpatul în prezența apărătorului, a înaintat cererea privind examinarea cauzei penale în baza prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe motiv că, înțelege în ce este învinuit și recunoaște integral vinovăția în cele înscrise, cererea nominalizată fiind susținută integral de către avocat.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Bordian Anatolie, la 02 ianuarie 2019, în termen a depus apel, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi decizii cu încetarea procesului penal și anularea dispoziției privind confiscarea specială a contravalorii în lei a sumei de 3000 Euro din contul său.

În motivarea apelului a invocat că consideră că, sentința în partea ce ține de confiscarea specială în folosul statului a contravalorii în lei a sumei de 3000 euro, utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, este ilegală și neîntemeiată din următoarele considerente: urmărirea penală în cazul dat, a fost pornită de organul de urmărire penală, contrar prevederilor art.60 al.(1) lit. b) Cod penal, care prevede că, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani, de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, art. 275 punct. 4), Cod de procedură penală, care prevede că, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazul, în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia, ori infracțiunea de săvârșirea căreia a fost învinuit și ulterior condamnat, prevăzută de art.326 al. (1) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă și deci procesul penal nu putea fi pornit.

Menționează că, procesul penal în cauză a fost pornit de Procuratura Anticorupție în luna iunie 2018, deși la momentul pornirii urmăririi penale se știa cu certitudine că, termenul de prescripție era deja expirat. Atât la momentul recunoașterii în calitate de bănuit cât și la momentul atragerii în calitate de învinuit în cauza dată, a înaintat organului de urmărire penală cereri de încetare a

procesului, care nu au fost examinate conform procedurii prevăzute de art. 298 și 299 Cod de procedură penală.

De asemenea în ședința de judecată preliminară din 15 noiembrie 2018, au înaintat instanței o cerere de încetare a procesului penal în conformitate cu prevederile art. 350 Cod de procedură penală care a fost respinsă, în viziunea sa, neîntemeiat.

La data de 18.01.2021 inculpatul Bordian Anatolie, de comun cu avocatul său Alexei Frunze au depus cerere de apel suplimentară prin care au invocat că, având în vedere prevederile art. 436 al. (2) Cod de procedură penală, care prevede că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului și concluziile instanței de recurs (inclusiv opinia separată a unui judecător) precum că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că urmărirea penală în cauza dată a fost pornită contrar prevederilor legale asupra unor fapte prescrise, precum și prevederile art. 230 și 251 Cod de procedură penală referitor la nulitatea actelor de procedură, solicită instanței admiterea apelului, casarea în totalitate a sentinței Judecătoriei Chinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, și pronunțarea unei sentințe de achitare, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, conform prevederilor art. 415 al. (2) Cod de procedură penală.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, a fost admis apelul declarat de către inculpat, casată total sentința, inclusiv din alte motive și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cupă cum urmează: Procesul penal în privința lui Bordian Anatolie învinuit în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, se încetează conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală. Cerința procurorului cu privire la confiscarea specială de încasare a sumei de 3 000 euro în beneficiul statului, se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2022, s-a admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Devder Djulieta, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui Bordian Anatolie, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Procedura înștiințării legale a fost executată.

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Astfel, participanții la proces nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței prin intermediul poștei electronice fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, instanța conform art. 447 alin. (1) CPP a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia, de a admite recursul declarat, casează parțial sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018 în latura penală, și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs:1⁴) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

În prim plan, Colegiul ține să menționeze faptul că cauza penală în privința inculpatului a fost examinată de către instanța de fond potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Având în vedere că potrivit Legii nr. 83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, art. 364¹ CPP a survenit modificări, astfel încât potrivit alin. (10) „*Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacat cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.*”; alin.(11) „*Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.*”

Iar potrivit art. IV alin. (2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, „*Cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*”

Potrivit art. V alin. (1) și (2) al Legii nr. 245 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional) publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 325-327/579 la 22.08.2023, alin. (1) stipulează că „*Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.*”, iar alin.(2) prevede că „*La data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale și contravenționale pentru care au fost stabilite data ședinței de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.*”

Analizând textul art. 364¹ alin.(10) și (11) (în redacția legii noi) coroborat cu art. IV alin. (2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, rezultă că, cauza penală respectivă se va examina în continuare în ordine de recurs.

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Potrivit art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Conform art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) *respinge recursul*, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) ***admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral***, și ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. (2) Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanța de fond, instanța de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Art. 1 CPP, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.

Dispozițiile art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod”.

Conform art. 6 par. 1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către

instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie întemeiată și motivată.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins probele apărării.

Potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (***Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, pct.3***).

În conformitate cu art. 436 Cod procedură penală, *(1) Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.*

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate Colegiul penal reține că învinuirea adusă inculpatului Bordian Anatolie în baza art. 326 alin. (1) CP, urmează a fi încetată pe motiv că, există alte circumstanțe care înlătură tragerea la răspundere penală.

În acest context, Colegiul penal reține că, instanța de fond a constatat fapta ilicită ca fiind dovedită și a adoptat sentința de încetare a procesului penal pornit în privința lui Bordian Anatolie în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenției prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută de art. 60, al. (1), lit. b) Cod penal, iar pentru a concluziona astfel, instanța de fond a reținut că, vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită prin cumul de probe pertinente, concludente, utile, veridice și care coroborează între ele, fiind recercetate în instanța de apel și anume:

- **Declarațiile inculpatului Bordian Anatolie, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, în instanța de fond a relatat că,** vinovăția în comiterea infracțiunii a recunoscut-o și a declarat că, într-adevăr în toamna anului 2012, la el au venit ***** pe care-l cunoștea și l-a rugat dacă poate să rezolve întrebarea unei persoane care era deținută în penitenciarul Brănești, contactându-l pe Mereuță, acesta i-a spus că sunt necesari 3000 euro despre ce i-a comunicat lui ***** , care au fost aduși în Chișinău și pe care el i-a transmis lui Mereuță, ulterior l-a telefonat mama lui ***** întrebându-l când se va rezolva întrebarea, la ce Mereuță i-a spus că mai trebuie timp deoarece persoana deținută s-a lăudat la alți deținuți că, degrabă va fi eliberat și mai era necesar de așteptat ceva timp, ulterior Mereuță a decedat și nu a mai putut rezolva ceva. Înțelegerea a avut loc în toamna anului 2012, undeva timp de o lună a primit și a transmis banii, totul s-a întâmplat în toamna anului 2012, nu la sfârșitul anului 2012. Susține integral declarațiile date în calitate de bănuț, învinuit și declarațiile date în instanța de judecată. Susține integral cererea privind aplicarea termenului de prescripție. Solicită instanței ca prin sentință să fie încetat procesul în baza termenului de prescripție. A mai comunicat că, recunoaște vinovăția în cele săvârșite o și se căiește sincer. Faptele care i se încreditează le recunoaște în totalitate. Posibil că întrevederea cu ***** a avut loc în luna ianuarie, posibil s-a greșit. Înțelegerea a avut loc la sfârșitul anului 2012, rămâne pe aceeași poziție că, înțelegerea a avut loc toamna. Susține că semnătura de la f.d 40-41 este a sa. Când a depus declarații și organul de urmărire penală a comunicat că asta s-a întâmplat în ianuarie 2013, așa a declarat fără să consulte memoria, deoarece așa era indicat în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și în principiu nu exclude că posibil asta ar fi fost în ianuarie, deoarece și în ianuarie sunt zile însorite, fără zăpadă, nu poate să excludă acest fapt (f.d. 96).

- **Declarațiile martorului ***** din 14 iunie 2018, care a relatat că,** susține cele indicate în autodenunț și suplimentar declară, că ***** a primit de la ***** bani în mărime de 4500 euro, pentru a-i transmite lui Bordian Anatolie, în vederea eliberării condiționate înainte de termen, a lui ***** . În mai 2018, ***** împreună cu ***** , s-au întâlnit cu Bordian Anatolie. La întrevedere, ***** l-a văzut pe Bordian Anatolie pentru prima

dată, ultimul a confirmat faptul că a primit o sumă de bani prin intermediul lui *****, pentru eliberarea condiționată înainte de termen a lui ***** *****, însă nu-i poate întoarce din motiv că i-a transmis unei alte persoane (f.d. 10-12).

- **Declarațiile martorului ***** din 18 iunie 2018, care a relatat că**, în 2011, acesta s-a cunoscut cu Bordian Anatolie, care l-a consultat cu privire la eliberarea condiționată a fiului său - *****, însă în instanța de judecată, cu el a participat alt avocat. Pentru a-l ajuta pe ***** *****, să fie eliberat și el condiționat înainte de termen, ***** i-a făcut cunoștință lui ***** - tatăl lui ***** *****, cu Bordian Anatolie. În 2013, ***** fiind rugat de *****, a luat de la soția ultimului - ***** *****, un plic cu bani, pentru a-i transmite lui Bordian Anatolie, ce sumă era în plic acesta nu cunoaște, rolul său era numai de a transmite suma de bani. În mai 2018, după eliberarea lui ***** *****, acesta împreună cu *****, s-au deplasat la oficiul de serviciu a lui Bordian Anatolie, în cadrul discuției acesta a confirmat că a primit mijloace bănești, dar nu le va întoarce (f.d. 7-9).

- **Declarațiile martorului ***** ***** din 19 iunie 2018, care a relatat că**, în 2012 aceasta împreună cu soțul său - ***** s-a întâlnit cu *****, anterior acestea erau cunoscuți, din motiv că copii săi, ***** și ***** *****, au fost condamnați în Federația Rusă și își ispășeau pedeapsa. Atunci, ***** le-a comunicat că are un avocat cunoscut care lucrează pe cazul fiului său și în curând acesta va fi eliberat înainte de termen. *****, împreună cu ***** au plecat la Chișinău, pentru a se întâlni cu Bordian Anatolie și a discuta despre eliberarea înainte de termen a lui ***** *****. După plecarea lui ***** la Moscova, acesta i-a trimis soției sale 1500 euro. Dat fiind faptul că acestea mai aveau acasă suma de 3000 euro, ***** *****, a pus suma de 4500 euro, în plic și i-a transmis lui ***** . După transmiterea banilor, ***** ***** îl telefona pe Bordian Anatolie și pe *****, însă primea un singur răspuns, că se lucrează. Ulterior, Bordian Anatolie se eschiva de la discuțiile telefonice. Peste aproximativ jumătate de an, Bordian Anatolie a răspuns la apelurile telefonice și a comunicat că suma de bani primită o va întoarce, doar că la acel moment nu dispune de mijloace bănești (f.d. 13-15).

- **Declarațiile martorului ***** din 19.06.2018, verificate prin citire în instanța de apel, a relatat că**, în 2013, *****, i-a propus lui ***** să-i facă cunoștință cu un avocat, care a reușit să-l elibereze înainte de termen pe ***** din locurile de detenție. *****, împreună cu ***** au mers la Bordian Anatolie, care a fost prevenit de către ***** despre motivul întâlnirii. În cadrul întâlnirii, care a avut loc la biroul de serviciu a lui Bordian Anatolie, acesta a pretins suma de 3000 lei care i-au fost achitați imediat, și suma de 3000 euro, pentru a influența anumite persoane publice în vederea eliberării lui ***** ***** înainte de termen, din locurile de detenție. După plecarea lui ***** Dmitri la Moscova, acesta a primit un apel de la ***** prin care i-a fost indicat să pregătească suplimentar 1500 euro, pentru ca procesul de eliberare a fiului său să fie mai rapid. ***** Dmitri a pregătit

1500 euro, le-a trimis soției sale - ***** *****, aceasta la rândul său a primit suma de bani și la 01.02.2018 s-a întâlnit cu ***** la gara auto din Ceadr-Lunga. După transmiterea mijloacelor bănești lui Bordian Anatolie, acesta l-a sunat pe ***** și i-a confirmat că a primit suma de bani necesară și va lucra în continuare, mai mult acesta l-a asigurat că ***** ***** va fi eliberat în 2-3 luni. Ulterior, peste 3 luni, ***** a revenit de la Moscova și împreună cu ***** au plecat la Bordian Anatolie, în cadrul discuției, acesta le-a comunicat că asupra cazului se lucrează și ***** ***** în curând va fi eliberat. După aceasta, Bordian Anatolie nu a mai răspuns nici la apelurile telefonice, astfel, aproximativ peste jumătate de an, ultimul a recunoscut despre faptul că a primit mijloacele bănești prin intermediul lui ***** și este dispus să-i restituie, însă nu-i avea la moment (f.d. 16-19).

Astfel, Colegiul penal consideră că, prin acțiunile sale Bordian Anatolie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod Penal, după indicii calificativi, *pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că, are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Colegiul penal examinând materialele cauzei în raport cu cele invocate în recursul declarat, concluzionează că, procesul penal în privința lui Bordian Anatolie în baza art. 326 alin. (1) Cod Penal urmează a fi încetat în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) din Cod de procedură penală, potrivit căruia se adoptă o sentință de încetare a procesului penal dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Potrivit prevederilor art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, iar prevederile art. 275 alin. (4) Cod de procedură penală, stipulează că, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că, necesitatea reglementării prescripției tragerii la răspundere penală reiese din chintesența acestei instituții, or, răspunderea penală, ca mijloc de realizare a ordinii de drept prin constrângere, trebuie să intervină cât mai curând după săvârșirea infracțiunii. Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale, care, după trecerea unui interval îndelungat de timp de la săvârșirea infracțiunii, devine inefficientă în raport cu scopul pedepsei penale.

Totodată, rațiunea reglementării prescripției răspunderii penale o constituie garantarea securității juridice prin fixarea unor termene pentru intentarea acțiunilor penale și prevenirea unor atingeri dreptului la apărare.

Prin urmare, din punctul de vedere al rolului și efectelor pe care prescripția le are în câmpul dreptului penal, ea constituie o situație de fapt producătoare de consecințe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa și de a impune executarea acesteia, iar, pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligației de a suporta și executa pedeapsa aplicată.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că, în speță nu sunt prezente careva temeiuri de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție.

Subsidiar, urmează a fi indicat că, natura juridică a prescripției răspunderii este acea cauză a stingerii răspunderii penale și deci, a acțiunii de tragere la răspundere penală justificată de inutilitatea recurgerii la constrângerea juridică penală după trecerea unei anumite perioade de timp de la data săvârșirii faptei prevăzute de legea penală. Pe de altă parte, este de necontestat că, această cauză de înlăturare a răspunderii penale operează *ope legis* de plin drept.

În conformitate cu art. 230 Cod de procedură penală (1) termene în procesul penal sânt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod. (2) În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. (3) Dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri.

Potrivit art. 274 al.(1) Cod de procedură penală organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că, a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (2) Codul procedură penală, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și *va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.*

Potrivit materialelor dosarului cu certitudine se stabilește că, infracțiunea a fost comisă în ianuarie 2013, ordonanța de începere a urmăririi penale pe faptul traficului de influență, a fost emisă la data de 20 iunie 2018 (f.d. 1-2), iar infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, la momentul comiterii

infrațiunii prevede pedeapsa de la 500 la 1500 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

Mai mult ca atât, conform art. 332 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului, la caz, în cadrul urmăririi penale, inculpatul Bordian Anatolie a indicat și a solicitat încetarea procesului penal, or, urmărirea penală în privința lui a fost pornită contrar prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 275 punct. 4) Cod de procedură penală (f.d.39-41).

La acest capitol, Colegiul penal reține că, dispoziția art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prevede că, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Potrivit prevederilor art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală.

Or, art. 230, al. al. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, definește noțiunea de termene procedurale în felul următor: Termene în procesul penal sunt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod. *În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.* Dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri.

În doctrina juridică, în raport cu natura drepturilor și intereselor pe care le ocrotesc, termenele sunt substanțiale și procedurale.

Termenele substanțiale sunt intervale de timp determinate de lege pentru ocrotirea unor drepturi sau interese extra procesuale, ele stabilind sau disciplinând în timp măsurile pe care organele judiciare le pot lua în ceea ce privește privarea sau restrângerea drepturilor persoanei conferite în sfera procesului penal.

Termenele procedurale sunt intervale de timp fixate de lege sau organul judiciar pentru a îndeplini obligațiunile de parcurgere a etapelor procesului penal sau pentru a ocroti drepturi și interese ale persoanei conferite în cadrul procesului penal. Astfel, sunt termene procedurale: termenul de apel, de contestație, de recurs sau orice alt termen ce reglementează durata de timp în care se poate introduce o cale de atac; *termenele în care organele judiciare au obligația de a efectua anumite acte*; termenele în care părțile din proces au posibilitatea de a ridica excepții, de a formula cereri ș.a.

Colegiul penal reiterează că, printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că, carențele autorităților nu pot fi imputabile părților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă, ceea ce duce la încetarea procesului penal în privința lui Bordian Anatolie, prin ce vor fi respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel notează că, termenul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, a început a curge în cazul inculpatului Bordian Anatolie din luna ianuarie 2013, astfel, din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă mai mare de 5 ani, termenul de 5 ani fiind împlinit în luna ianuarie 2018, însă, Ordonanța de începere a urmăririi penale este din 20 iunie 2018 (f.d. 1-2), cu încălcarea acestui termen, ceea ce este contrar normelor legale de pornire a urmăririi penale asupra persoanei care a comis o infracțiune mai puțin gravă.

Colegiul penal reiterează că, potrivit prevederilor art. 332 alin. (3), concomitent cu încetarea procesului penal, instanța decide asupra chestiunilor indicate în art. 396 alin. (4) Cod de procedură penală, care prevede că dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii civile și *a eventualei confiscări speciale*, dacă astfel de măsuri au fost luate.

Prin urmare, instanța de recurs notează că, termenul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, a început a curge în cazul inculpatului Bordian Anatolie din luna ianuarie 2013, astfel, din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă mai mare de 5 ani, termenul de 5 ani fiind împlinit în luna ianuarie 2018,

În acest context, Colegiul penal relevă că, în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Colegiul penal ținând cont de faptul că art. 285 Cod de procedură penală prevede că, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct.4)–9) din prezentul cod, astfel că, instanța de fond justificat a supus confiscării speciale în folosul statului contravaloarea în lei MD suma de 3000 (trei mii) Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul inculpatului Bordian Anatolie, în proprietatea statului, or potrivit alin. (3) art. 106 Cod penal, confiscarea special se aplică persoanelor care au comis fapte prevăzute de prezentul cod. Pot fi supuse confiscării speciale și bunurile menționate la alin. (2), dar care aparțin altor persoane și care le-au acceptat știind

despre dobândirea ilegală a acestor bunuri. Confiscarea special se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Totodată, potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

În acest context, având în vedere că urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul Bordian Anatolie a primit de la părinții condamnatului ***** *****, și anume ***** și ***** *****, prin intermediul lui ***** în ianuarie 2013 suma de 3000 Euro, mijloace financiare destinate pentru exercitarea traficului de influență față de părinții condamnatului ***** *****, și anume ***** și ***** *****, în temeiul art. 106 Cod penal, instanța de fond, justificat a dispus confiscarea în contul statului a contravalorii în lei MD a sumei de 3000 Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, de la inculpatul Bordian Anatolie.

Prin urmare, Colegiul penal va respinge ca fiind pur declarative argumentele recurențelor prin care invocă că, nu poate fi aplicată confiscarea specială deoarece inculpatul urmează a fi liberat de răspundere penală, în condiția în care reieșind din rațiunea legiuitorului exprimată prin norma art. 53 Cod penal după natura sa juridică, liberarea de răspundere penală reprezintă liberarea persoanei care a comis o infracțiune de consecințele juridice ale acestei infracțiuni, iar instituția „confiscării speciale” presupune o măsură de siguranță ce se manifestă prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni, a căror deținere, datorită naturii lor, sau ținând seama de legătura cu fapta a săvârșită, prezintă pericolul că pe viitor vor fi comise noi fapte, prevăzute de legea penală. Or, legiuitorul în art. 396 pct. 4) Cod Procedură penală, stabilește că dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă, inter alia dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, dacă astfel de măsuri au fost luate.

Generalizând cele expuse, Colegiul Penal consideră oportun de a admite recursul inculpatului Bordian Anatolie declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, casează parțial această sentință în latura penală și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Admite recursul inculpatului Bordian Anatolie, casează parțial în latura penală sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018

și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Procesul penal în privința lui Bordian Anatolie învinuit de art. 326 alin. (1) Cod penal, se încetează pe motiv că există alte circumstanțe, care exclud tragerea la răspundere penală, în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală.

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorii :